

SOUTUJÄRVIBYGDEN

Nr 1 - vinter 2022

Soutunytt

Skaulo | Puoltikasvaara | Neitisuando | Killinge | Moskojärvi | Avvacko

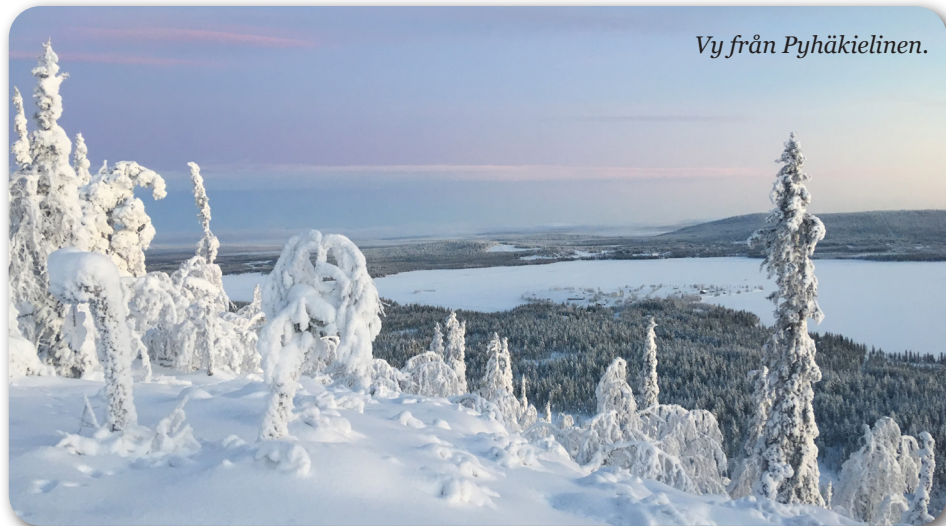
Soutujärvi Hembygdsblad

Solen har äntligen återvänt

Efter Kaamosfirandet kändes det härligt att äntligen få välkomna solens första trevande strålar tillbaka. Vecka för vecka visar sig solen längre tid ovan horisonten och vi fyller på depåerna med d-vitamin som gör så mycket för vårt välmående.

Nu gäller det även att ta tillfället i akt och passa på att träffas när restriktionerna lyfts återigen i denna pandemiföljetong. Närmast i tiden finns tillfälle för det under helgerna vecka 9-14 när Moskojärvi Bygdsgård håller öppet vintercafé – så ut & njut!

//Ann-Marie Mäki, redaktör

Vy från Pyhäkielinen.

Ett nyhetsmagasin för alla som vistas, lever och trivs i Soutujärvibygden

Från Soutujärvibygdens Servicekontor

På Servicekontoret erbjuder vi projektstöd, information från Gällivare kommun och besöksinformation gratis.

Här kan du även scanna, laminera samt kopiera och skriva ut dokument mot en liten avgift.

OBS! Vi har nytt telefonnummer, ni når oss nu på 079-100 43 73.

Annonsera i Soutunytt

Soutunytt delas ut till alla boende i bygden samt till medlemmar i Soutujärvibygdens i utveckling och Soutujärvi Hembygdsförening.

Priser:

1/4 sida 500 kr ex moms

1/2 sida 800 kr ex moms

helsida 1200 kr ex moms

Maila info@soutujarvi.se eller ring 079-100 43 73 för att boka en annonsplats.

Förlängt serviceavtal

Vi kan med glädje informera att vi nu fått ett förlängt serviceavtal med Gällivare kommun för Servicekontoret i Skaulo. Avtalet sträcker sig till och med maj 2024, med möjlighet till förlängning.

Tack vare förlängningen söker vi ny personal

Inom kort kommer info om tjänsten på hemsidan och i sociala medier – håll utkik!

Årlig medlemsavgift

Fakturan med den årliga medlemsavgiften till våra medlemmar har nyligen skickats ut per mail eller post, håll utkik efter den.

Är du inte medlem, men vill bli? Kontakta oss: info@soutujarvi.se 079-100 43 73

Ni hittar oss en trappa upp i PRO:s lokal Träffpunkten, Bergvägen 10 Skaulo. Varmt välkommen till oss!

Projektet Digitala Landsbygder

Digital@
Landsbygder

Projektet har till syfte att förbättra möjligheterna för aktörer och invånare att leva, bo och verka på Gällivares landsbygder. Målet är att öka den digitala delaktigheten. Alla aktiviteter i projektet är kostnadsfria!

Digital nod i Skaulo

Nu finns en kontorsplats med WiFi på Servicekontoret i Skaulo som går att boka kostnadsfritt. Här kan du till exempel sitta och jobba, delta på ett digitalt möte, betala räkningar eller surfa på internet. Kontakta projektledaren för att boka tid för att använda kontorsplatsen.

Låna datorer & plattor

På Servicekontoret finns även bärbara datorer och plattor som kan lånas på plats eller att ta med sig hem.

Kontakta projektledaren
ann-marie@soutujarvi.se
079-100 43 73

Projektet finansieras av
Europeiska jordbruksfonden
för landsbygdsutveckling
samt Leader polaris.

Europeiska jordbruksfonden
för landsbygdsutveckling. Europa
investerar i landsbygdsområden

Varmt välkomna till vintercaféerna!

Ni hittar caféerna i Ullatti, Sammakko, Tjautjas och Moskojärvi. Caféerna har öppet lördag och söndag vecka 10-14, mellan kl. 11.00-15.00.

Mer information finns på gallivare.se/landsbygd

Skoterleder - www.gallivare.se/skoterleder/

Vintercaféerna - Scanna QR-koden eller gå in på www.facebook.com/vintercafe

Stanna hemma om du har förkylningssymtom.

Föreningsprofil – Moskojärvi Bygdegårdsförening

Moskojärvi skola 100 år 2022
1922 byggdes skolhuset i Moskojärvi, ritat av arkitekten A.F. Dahm. Skolan byggdes med en stomme av sågat timmer och en rätt så speciell exteriör. Skolhuset i Moskojärvi användes för sitt ändamål fram till 14/6 1938, varefter barnen flyttades till den då nybyggda skolan i Skaulo. Skolhuset i Moskojärvi har således tjänstgjort som skola i endast 16 år!

Lärarinnan Julia Henriksson och elever framför skolan.

I skolhuset har det därefter bland annat varit affär och bostad. Det har även - genom överenskommelser och nyttjanderättsavtal av olika slag - kunnat användas som byns samlingslokal.

I slutet av år 1994 kom lokalfrågan att bli aktuell, genom att Konsum Malmfälten, som ägt gamla skolhuset sedan 60-talet, meddelar att man har för avsikt att försälja fastigheten - som till största delen stått oanvänd under ägarperioden

- och att byn i första hand får erbjuda köpet. 1995 bildades därför Moskojärvi Bygdegårdsförening och genom ideellt arbete och ekonomiska bidrag kunde det gamla skolhuset friköpas 1997. Moskojärvi Bygdegårdsförening har under åren försökt underhålla och rusta upp skolan för att anpassa den för dagens behov och för att det ska finnas förutsättningar att skolan ska kunna leva vidare och inte stå och förfalla. En del årliga evenemang körs som vintercafé, påskfest, sommarcafé, surströmmingsfest och kulturdagar. Att huset fyller 100 år kommer så klart att uppmärksammas under året, se våra sociala medier för aktuell information.

Vi söker personer till styrelsen och allmän hjälp som vill jobba för att utveckla skolan vidare och förhoppningsvis få någon att bedriva verksamhet i denna vackra kulturbyggnad -exempelvis sommarcafé med övernattningsrum samt ställplatser för husvagn och husbil.

**Välkommen på Vintercafé
v 9 - 14!**

Moskojärvi Bygdegårdsförening finns på Facebook, Instagram & Bygdegårdarnas Riksförbunds hemsida

Från skolan

Vårt arbete med Glada Hudikteatern fortsätter. Projektet "Barn föds inte med fördomar – Catwalk i skolan" bidrar till barnens förståelse och acceptans kring olikheter. Som en del i projektet har alla barn en uppgift att tänka ut en god gärning för andra. Över 80.000 barn i hela landet deltar, och det är ju fantastiskt! Tänk hur många goda gärningar som sprider sig i vårt land! Eleverna har klurat länge och väl på vad de skulle göra. Till slut landade idén i att hjälpa våra äldre/funktionsnedsatta att skotta snö.

Fredag 18 februari gick vi ut i Puoltikasvaara, fullt utrustade med spadar och sopar och erbjöd vår hjälp. Vi hann med åtta gårdar, och det var så fint att se vilken glädje som spreds – både bland barnen och bland de vi hjälpte!

En väldigt god gärning, som många mådde gott av! Barnen stretade på i blåst och ymnigt snöfall, med ett leende på läpparna! Efteråt sade de att de vill fortsätta göra snälla saker för att hjälpa fler. Nu är vårt bidrag med i en tävling där vi har möjlighet att vinna ett besök av Catwalk-gänget som är med i filmen Catwalk. Har ni inte sett filmen än, tipsar vi om att den är väl värd att se! Håll gärna tummarna för att vi vinner ett besök!

// Stina Rynbäck

Företagsprofil — Howling Husky Adventures

Lies och Cäsar

Vi, Lies och Cäsar, lämnade våra hemländer Belgien och Tyskland, för många år sen, för att jobba med slädhundar under en vinter. Men en vinter var inte tillräckligt, så vi stannade och jobbade tillsammans på Snowtrail Dogcamp.

Nu är företaget till salu och vi bestämde oss för att starta Howling Husky Adventures därför att vi tycker om att visa gäster lapplands fina natur. Med vår verksamhet vill vi ge gäster från hela världen möjlighet att uppleva den fina svenska naturen, speciellt lappland, där vi bor.

Vintertid erbjuder vi hundspannsturer, pimpla, snöskovvandring,

skidåkning och tälta. På sommaren erbjuder vi paddling, vandring och tälta. Vi har även en liten stuga som vi hyr ut.

Det känns givande att ge människor en unik upplevelse i ett landskap de inte är vana med. Vi vill ha ett litet företag med bara få gäster vid tillfället, så att vi kan ge en personlig service.

Om ni är sugen på ett litet äventyr, kolla in vår hemsida:

www.howlinghuskyadventures.com

Så vi kanske ses i Moskojärvi!

// Lies & Cäsar

Ordförandes sida

Det droppar från taken då solen är framme!! Så ljuvligt! Dagarna blir längre och t.o.m att skotta snö är roligare då det är ljust ute. Visst kommer det många dagar med snö och rusk ännu men nog går vi mot den absolut bästa tiden häruppe – den tid vi kallar vår men som, av många, anses vara vinter.

Dagarna har de senaste veckorna faktiskt tillbringats rätt många timmar framför TV:n och våra svenska idrottsutövares fram – och motgångar. Massor av snö har jag också forslat bort på hembygdsområdet – bra att jag har arbete utomhus vid hembygdsgården då jag ju nu inte har ett eget hus.

Det preliminära datumet för årsmötet har vi varit tvungna att flytta, och idag kan vi inte säga ett datum eftersom vi måste ge våra revisorer tid att gå igenom kassan. Vi väntar på pärmar söderifrån där vi får hjälp med bokslut och handlingar inför årsmötet.

Förhoppningsvis kan vi genomföra nationaldagsfirande, myrslåtter och på sensommaren hembygdsgårdarnas dag. Det är vi som står som arrangörer den första söndagen i augusti. Just hembygdsgårdarnas

dag firar vi ju tillsammans med övriga hembygdsföreningar i kommunen. Vi skall baka i bagarstuga och hembygdsgård den sista helgen i mars så då är du välkommen till området för att köpa fika- och matbröd.

Håll dig underrättad via sociala medier eller anslagstavlor i bygden om datum för årsmötet. Känn dig välkommen – ett årsmöte går ju snabbt och du väljs absolut inte till någon plats i styrelsen utan att man pratat med dig i förväg. Det är absolut nödvändigt att folk utanför styrelsen deltar på ett årsmöte så...

Däremot tar vi gärna emot dig som vill vara med – hör av dig om du skulle vilja vara med i styrelsen. Jag vill gärna påminna dig om att lösa medlemskort till föreningen. Du och ditt bidrag behövs och du ska känna dig varmt välkommen som medlem.

// Siv Dylander

Kaamos

Den tredje lördagen i januari kunde vi säga hejdå till Kaamos, den mörkaste tiden på våra breddgrader. Samtidigt kunde vi säga välkommen till den ljusa tiden häruppe.

Vi var tvungna att ändra lite i våra ursprungliga planer för kvällen då smittspridningen av Covid återigen ökade. Det innebar att vi bara var utomhus, men så mysigt det ändå blev. Föreningen bjöd på snittar och varm buljong och ca 100 personer sökte sig denna kväll till hembygdsområdet för lite samvaro och naturligtvis för att se alla ljus brinna.

Vi räknar med att drygt 800 islyktor brann längs g/c-vägen och på området. Föreningen vill passa på att tacka alla som tillverkade och sen placerade ut sina lyktor. Tillsammans kan vi!!

// Siv Dylander

Berättelser från bygden

Ibland har man tur när man gräver en brunn

Brynolf Dylander berättade för mig att han varit med om att timra en brunn hos Hildur Saari i Niilimännikkö strax söder om Neitisuando. Brynolf minns särskilt det här tillfället eftersom det höll på att gå fullständigt galet. När han står och gräver kommer plötsligt utan förvarning, ett timmer som med full kraft slår ner alldeles intill honom. Tack och lov gick det väl. Han förklarade att man tidigare använde timmer till att säkra brunnsväggarna så att de inte rasade in och begravnade den som grävde, på den tiden fanns det inte gjutna brunnsringar. Efterhand som man grävde ur gropen, säkrades själva brunnen med timmer. Man turades om att vara nere i gropen och gräva samtidigt som den andre förberedde det timmer som anpassats för nästa timmervarv. Timret firades ner med rep. Orsaken till händelsen kan ha varit att timret gled igenom repet då det blivit isigt av snön och värmen från händerna, så att timret tagit sig genom öglan och lossnat. Vem den andre var som jobbade tillsammans med Brynolf, har jag glömt namnet på.

Själv har jag också minnen från brunnsgrävningar. Den första var en brunn som pappa hade kommit överens, med vår stuggranne, Kerttumikko i början på 1960-talet på Udden. Kravet var att den skulle vara nära stugorna och grannen skulle stå för kostnaderna av brunnsringarna om min pappa Helmer tog på sig ansvaret för själva grävningen. Valet av plats blev där slagrutan gav starkast utslag.

Flera anlätades som ansåg sig ha gåvan att känna av en vattenåder. Slagrutan var som regel, en enkel vidja som rensades på allt utom de grenarna, två som krävs för att hålla fast med respektive hand och en gren som skall peka ut vattenådern. Det var viktigt att man kunde bedöma hur kraftig- och djup själva vattenådern var utifrån kraften i slagrutan. Sedan började

man att gå härs och tvärs över aktuellt område för att kunna lokalisera en särskild punkt där vidjan vred sig starkt och tydligt ner mot marken, då visste man att det var ett gott tecken på var man borde gräva. Det var inte ovanligt att det skulle provas att gå med slagruta efter några glas av starkare drycker där de olika förmågorna ställdes på spel.

Arbetet påbörjades ganska omgående då vi hade en stubbrytare, som vi fått vi låna av Viktor Lund. Alla var sysselsatta i arbetet, hela familjen tillsammans med farbror Paul. Till en början gick det bra, men efterhand vi kom djupare blev det också svårare. Stubbrytaren användes för att hinka upp grus- och stenar från det som med korp, spade och spett hackats ut från den kompakta marken. Förhoppningarna om att hitta vattenådern som skulle fylla brunnen ökade för varje meter som vi grävde, samtidigt som oron ökade för att misslyckas. Brunnen blev djupare och djupare, meter för meter. 3 meter växte till 4 och 5 meter. Det blev bara kallare, fuktigare och mörkare men inget vatten syntes till. Ingen hade en tanke på att säkra arbetet med brunnsringar för att slippa en katastrof. Saknades det kunskaper, eller kunde det vara så att man var rädd för att inte hitta vatten och

Stubbrytare.

då ha kostat på en mängd cement ringar som aldrig kom till användning i en torr brunn. Under arbetet fanns ingen säkerhets- eller skyddsutrustning. Om en sten eller en fylld hink med grus och sten lossnat och träffat i huvudet, hur skulle man rädda den stackars människan ur brunnen? Men allt "sopades under mattan" och arbetet fortsatte.

När vi började komma ner på 7-8 meters djup kunde man se att det kom lite vatten, hoppet ökade och man väntade på att brunnen skulle fyllas med tiden. Så blev det dock inte. Som dåtidens barnarbetare sattes jag på en bräda som man lagt tvärs över hinken och höll mig hårt i vajern när jag skickades ner i botten på den ca 8 meter djupa

brunnen. Jag var inte rädd, jag kände snarare ett förtroende från föräldrarna där jag var den som kunde avgöra om det skulle bli något vatten eller inte. Jag försökte så gott jag kunde, fyllde hink efter hink av den fuktiga blöta grusblandningen, och när jag ropade upp mot dagsljuset att fira upp hinken, ekade det på något konstigt sätt i den lodräta tunneln. Efter en stund tyckte pappa att det fick vara nog, och jag fick sätta mig tillrätta på hinken och hissades upp. Jag kan än idag känna hur värmen och ljuset tilltog i styrka efterhand som man kom upp ur underjorden till friheten.

Projektet började komma mot ett slut, brunnsringarna kom på plats och brunnshuset spikades ihop. Hoppet om att vatten skulle komma att fylla brunnen levde i ett par år. Så blev det dock aldrig. Brunnen kom aldrig att fyllas med mer än ca en meter, men kallt och gott vatten var det. Drömmen om en riktig brunn hade inte tagit slut, redan på slutet av 1980-talet tog idén fart igen, men med hjälp av grävmaskin, sprängmedel och ytterligare några stärkande droppar, men det är en annan historia.

// Harry Hannu

Gott & blandat – Bygdeliv

Är du nyinflyttad i Soutujärvi-bygden, eller känner du någon som är det. Eller har familjen fått tillökning? Kontakta oss på Servicekontoret så uppmärksammar vi gärna detta i Soutunytt. Nyfödda i bygden, som föds under 2022, får en minikåsa i gåva från oss.

Vi välkomnar nyinflyttade i Soutujärvibygden!

Gåva till nyfödda i bygden, en minikåsa tillverkad av Killinge Keramik.

**Välkomna
till bygden!**

Paulina Koskenniemi och Emil Lantto framför sitt hus.

Det är vi, Paulina Koskenniemi från Kassa och Emil Lantto från Masugnsbyn, som flyttat in i Backes gamla hus i södra änden av Skaulo. Vi jobbar sedan i somras som ingenjörer åt LKAB i Svappavaara. Vi är glada över att ha hittat hit och ser fram emot att träffa er!

Soutunytt

Soutujärvibygden i utveckling,
ekonomisk förening

Fack 125
982 04 Skaulo

www.soutujarvi.se
info@soutujarvi.se
079-100 43 73

Redaktion

Ann-Marie Mäki, redaktör
Siv Dyrander
Stina Rynbäck
Lies & Cäsar
Harry Hannu

Upplaga
350 ex

Tryck

Grafex, Malmberget

Utgivningsplan

Fyra gånger per år

Nästa manusstopp

30 maj 2022